

Bruksela, dnia 26.6.2014 r.
COM(2014) 388 final

KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
dotyczący konsultacji w sprawie uprawnień do połowów na 2015 r. w ramach wspólnej
polityki rybołówstwa

KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

dotyczący konsultacji w sprawie uprawnień do połowów na 2015 r. w ramach wspólnej polityki rybołówstwa

WPROWADZENIE

Uprawnienia do połowów na 2015 r. będą pierwszymi uprawnieniami ustalonymi w ramach nowej wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb)¹. Określanie uprawnień do połowów musi przyczyniać się do osiągnięcia celów nowej WPRyb. Uprawnienia do połowów określone zgodnie z celem dotyczącym maksymalnego podtrzymywalnego połowu, w powiązaniu z innymi instrumentami zarządzania określonymi w nowej WPRyb, powinny zapewnić zrównoważenie działalności połowowej pod względem środowiskowym w długiej perspektywie i zarządzanie nią w spójny sposób, zmierzający do osiągnięcia korzyści gospodarczych, społecznych i związanych z zatrudnieniem, a także zagwarantować dostępność dostaw żywności.

Uprawnienia do połowów muszą być określane zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia w sprawie WPRyb oraz z uwzględnieniem stopniowej odbudowy i zachowania populacji stad ryb powyżej poziomów biomasy pozwalających uzyskać maksymalny podtrzymywalny połów (MSY). Cel MSY należy osiągnąć w miarę możliwości do 2015 r., a w stopniowy, narastający sposób w odniesieniu do wszystkich stad – najpóźniej do 2020 r. Cel ten przyczyni się też do osiągnięcia dobrego stanu środowiska do 2020 r., przewidzianego w dyrektywie ramowej w sprawie strategii morskiej² (MSFD) i WPRyb.

Aby zapewnić osiągnięcie tego celu, wnioski Komisji będą opierać się na sprowadzeniu oddziaływania flot rybackich na stada (śmiertelność połowowa) w najkrótszych wykonalnych ramach czasowych do poziomu niezbędnego do odbudowy stad do poziomów biomasy umożliwiających maksymalny podtrzymywalny połów. Po osiągnięciu powyższego Komisja proponuje, stosownie do okoliczności, środki umożliwiające dalszą odbudowę.

Rok 2015 będzie też rokiem, w którym wejdzie w życie obowiązek wyładunku niektórych połowów³. Uprawnienia do połowów stad objętych obowiązkiem wyładunku muszą zostać ustalone z uwzględnieniem zmiany uprawnień do połowów, które odzwierciedlają połowy, a nie wyładunki⁴, przy założeniu, że nie powinno to zagrozić realizacji celu MSY ani skutkować zwiększeniem śmiertelności połowowej w rybołówstwie.

Komisja oprze swoje wnioski dotyczące uprawnień do połowów na najlepszych dostępnych opiniach naukowych w sprawie osiągnięcia MSY sformułowanych przez Międzynarodową

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE, Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22.

² Dyrektywa 2008/56/WE, Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19–40.

³ Połowy małych gatunków pelagicznych, połowy dużych gatunków pelagicznych, połowy do celów przemysłowych, połowy łososia oraz gatunków określających połowy w wodach Unii na Morzu Bałtyckim (art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013).

⁴ Art. 16 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

Radę Badań Morza (ICES) i Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STEF). W przypadku stad, w odniesieniu do których takie opinie nie są dostępne, we wnioskach Komisji będzie stosowana zasada ostrożnego zarządzania zasobami zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia w sprawie WPRyb. Na wniosek Komisji ICES przygotowała opinię dotyczącą ram oceny dobrego stanu środowiska (GES) dla stad ryb i skorupiaków eksploatowanych przemysłowo (wskaźnik opisowy 3 dyrektywy MSFD)⁵. Dalsze prace będą prowadzone w celu pokazania sposobu, w jaki MSY przyczynia się do osiągnięcia GES, a dzięki temu zapewnia spójność między wdrażaniem rozporządzenia w sprawie WPRyb i dyrektywy MSFD.

Niniejszy komunikat przedstawia zasady zastosowane we wnioskach Komisji dotyczących uprawnień do połowów na 2015 r.⁶. Komisja zaprasza zainteresowane strony do przedstawienia opinii do dnia 30.9.2014 r.

Art. 50 rozporządzenia w sprawie WPRyb stanowi, że Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie coroczne sprawozdanie na temat postępów w zapewnianiu maksymalnego podtrzymywalnego połowu oraz na temat sytuacji stad ryb. Zamierzeniem tego komunikatu jest również zapewnienie tej informacji.

NOWA WSPÓLNA POLITYKA RYBOŁÓWSTWA I PROPOZYCJE TAC NA 2015 R.

Zarządzanie według planów wieloletnich

Nowa WPRyb wymaga przyjmowania planów wieloletnich. W celu przewyciężenia impasu międzyinstytucjonalnego i ułatwienia opracowywania i wprowadzania planów wieloletnich w ramach nowej WPRyb utworzono międzyinstytucjonalną grupę zadaniową. Grupa zadaniowa zakończyła prace w kwietniu 2014 r. i przedłożyła sprawozdanie instytucjom europejskim.

Sprawozdanie jest oparte na założeniach dotyczących planów wieloletnich przewidzianych w nowej WPRyb. Plany powinny zawierać solidne i trwałe ramy zarządzania, zapewniające zrównoważenie rybołówstwa, przy wysokiej i stabilnej wydajności w sektorze rybołówstwa, z uwzględnieniem podejścia ekosystemowego do zarządzania rybołówstwem przez minimalizowanie negatywnego wpływu działalności połowowej na ekosystem morski. Cel MSY i terminy osiągnięcia tego celu są centralnymi elementami planów. Cel MSY będzie wyrażony w formie zakresów i powinien zawierać punkty odniesienia dotyczące ochrony. Decyzje podejmowane na podstawie planów muszą być oparte na najlepszych dostępnych opiniach naukowych. Plany powinny umożliwiać zachowanie elastyczności w rocznych decyzjach w sprawie uprawnień do połowów. W razie potrzeby plany powinny umożliwiać przyjęcie alternatywnych środków ochrony w odniesieniu do niektórych stad, co byłoby podstawą do regionalizacji. W przypadkach połowów wielogatunkowych plany powinny określać gatunki docelowe rybołówstwa i zapewniać zarządzanie wszystkimi stadami zgodnie z celem MSY.

Komisja możliwie jak najszybciej zaproponuje plany wieloletnie w oparciu o niniejsze sprawozdanie i przeanalizuje potrzebę dostosowania istniejących wniosków dotyczących planów na podstawie zaktualizowanych opinii naukowych. Komisja rozważy też przedłożenie

⁵http://www.ices.dk/sites/pub/Publication%20Reports/Advice/2014/Special%20Requests/EU_Draft_recommendations_for_the_assessment_of_MSFD_Descriptor3.pdf

⁶ W przypadku stad głębinowych odniesienie do 2015 r. powinno być rozumiane jako odniesienie do lat 2015–2016, ponieważ dla tych stad uprawnienia do połowów są określane na dwa lata.

nowych wniosków w celu zastąpienia istniejących planów odbudowy lub zarządzania, których cele zostały osiągnięte lub które wymagają zastąpienia w celu dostosowania do nowej WPRyb.

Stada z oceną MSY

Celem WPRyb jest osiągnięcie w miarę możliwości wskaźników eksploatacji MSY do 2015 r. Następnie Komisja zamierza zaproponować całkowite dopuszczalne połowy (TAC) zgodne z MSY w 2015 r. w odniesieniu do rosnącej grupy stad z pełnymi ocenami i szacunkami MSY. W najnowszych ocenach grupa ta obejmowała 46 stad będących przedmiotem szczególnego zainteresowania UE w północno-wschodnim Atlantyku i Morzu Bałtyckim (zob. poniżej i załącznik I). Zostały uwzględnione dane za ostatnie trzy lata dla Morza Śródziemnego i Morza Czarnego, lecz liczba stad nieobjętych oceną w tym rejonie jest nieznana.

Opóźnienie realizacji celu poza 2015 r. (i nie później niż w 2020 r.) byłoby dopuszczalne tylko w przypadku, gdyby osiągnięcie MSY do 2015 r. poważnie groziło społecznemu i ekonomicznemu zrównoważeniu odnośnych flot rybackich. Jest to zgodne ze zreformowaną WPRyb.

Tam, gdzie plany wieloletnie istnieją i są zgodne z MSY, Komisja będzie je nadal stosować. Tam, gdzie istniejące plany przestały mieć zastosowanie (np. ponieważ został osiągnięty inny cel niż MSY), Komisja przyjmie propozycje dotyczące uprawnień do połowów na podstawie MSY.

Uproszczenie zarządzania jest priorytetem w ramach nowej WPRyb; Komisja zbada wartość dodaną zarządzania przez ograniczenie nakładu połowowego jako dodatkowego systemu względem TAC. Zamierza ona usuwać instrumenty zarządzania, które nie wnoszą wartości dodanej w realizacji celów nowej WPRyb.

W przypadku stad z oceną MSY, które są dzielone z krajami trzecimi lub zarządzane przez regionalne organizacje zarządzania rybołówstwem, Komisja będzie dążyć do porozumienia z naszymi partnerami w sprawie takiego samego podejścia.

Inne stada

W odniesieniu do przypadków, w opinii naukowe nie są wystarczające do określenia tych poziomów, należy wziąć pod uwagę parametry zastępcze. Wskazano pięć opisanych poniżej sytuacji. We wszystkich przypadkach Komisja zamierza przedstawić wnioski w oparciu o opinie naukowe i bez stwarzania zagrożeń dla potrzeb związanych z ochroną tych stad.

Stada z dostępem danych umożliwiającym określenie parametrów zastępczych na potrzeby MSY

Ta kategoria stad składa się ze stad bogato udokumentowanych danymi, ocenionych analitycznie i posiadających prognozy tendencji. Ogólnie dostępny jest parametr zastępczy na potrzeby MSY. Podejście zmierzające do określenia wartości TAC będzie podobne jak w sytuacji stad z pełną oceną MSY.

Komisja planuje dalszą ocenę potrzeby i możliwości zwiększania wiedzy na temat tych stad w kierunku pełnych ocen MSY w niedalekiej przyszłości.

Stada z tendencjami ocenionymi na podstawie badań lub z seriami czasowymi połowów do opracowywania parametrów zastępczych na potrzeby MSY.

Opinia ICES na temat tych stad jest tylko ilościowa: proponowane limity połowowe wobec braku oceny MSY. Komisja zamierza wykorzystać w swych wnioskach zaktualizowaną

opinię ICES na temat tych stad i będzie analizować sytuację osobno dla każdego przypadku, stosując zasadę ostrożnego zarządzania zasobami.

W niedalekiej przyszłości Komisja planuje dla każdego stada osobną ocenę potrzeby i możliwości poszerzenia wiedzy o tych stadach, aby umożliwić określenie parametrów zastępczych na potrzeby MSY.

Stada z domniemaniem stabilności

W grudniu 2013 r. Rada i Komisja uzgodniły stanowisko na temat przydatności utrzymania wartości TAC w stanie niezmienionym dla 25 stad, o ile opinia naukowa nie wskaże potrzeby zmiany. Ogólnie są to stada odławiane tylko jako przyłowy lub charakteryzujące się niskimi poziomami wykorzystania kwot, z ograniczoną informacją na temat statusu stada i o małym znaczeniu gospodarczym.

Stada bez opinii naukowej

W razie niedostępności opinii naukowej należy stosować podejście oparte na zasadzie ostrożnego zarządzania zasobami zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia w sprawie WPRyb, w sposób systematyczny, wcześniej określony i przejrzysty.

Stada głębinowe

W 2014 r. Rada określi uprawnienia do połowów stad głębinowych na lata 2015–2016. Zarządzanie stadami głębinowymi musi być zrównoważone z uwagi na wrażliwy charakter niektórych z tych stad i organizmów żyjących w głębinach morskich. W odniesieniu do wielu stad nadal nie są dostępne wystarczające zasoby wiedzy i dane do analizy naukowej. Potrzeba stosowania zasady ostrożnego zarządzania zasobami w sposób systematyczny, wcześniej określony i przejrzysty zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia w sprawie WPRyb ma charakter pilny. Podczas przygotowywania wniosków Komisja odpowiednio uwzględni zobowiązania zawarte w rezolucjach ONZ 61/105 z 2006 r., 64/72 z 2009 r. i 66/68 z 2011 r. oraz międzynarodowe wytyczne Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa dotyczące zarządzania dalekomorskimi połowami głębinowymi z 2008 r.

Obowiązek wylądunku wszystkich połowów

W 2015 r. obowiązek wylądunku wejdzie w życie w odniesieniu do⁷:

- połowów małych gatunków pelagicznych (makreli, śledzia, ostroboka, błękitka, karpusza, sardeli, srebrzyka smukłego, sardynki i szprota),
- połowów dużych gatunków pelagicznych⁸ (tuńczyka błękitnopłetwego, miecznika⁹, tuńczyka białego, opastuna, marlina błękitnego i białego),
- połowów do celów przemysłowych (gromadnika, dobijakowatych, okowiela i innych),
- połowów łososia w Morzu Bałtyckim, oraz

⁷ Wszystkie połowy gatunków podlegających limitom połowowym, a w Morzu Śródziemnym również połowy gatunków podlegających minimalnym rozmiarom zgodnie z załącznikiem III do rozporządzenia (WE) nr 1967/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. w sprawie środków zarządzania zrównoważoną eksploatacją zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego, zmieniającego rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1626/94, Dz.U. L 409 z 30.12.2006, s. 11.

⁸ Nie naruszając obowiązków międzynarodowych.

⁹ W Morzu Śródziemnym, w zależności od obowiązków międzynarodowych.

- najpóźniej od dnia 1 stycznia 2015 r. w odniesieniu do gatunków określających połowy i nie później niż w dniu 1 stycznia 2017 r. w odniesieniu do wszystkich innych gatunków w łowiskach w Morzu Bałtyckim.

Państwa członkowskie współpracowały na poziomie regionalnym we wdrażaniu obowiązku wyładunku. Parlament i Rada analizują też wniosek Komisji dotyczący dostosowania rozporządzeń w sprawie środków technicznych i kontroli do przepisów dotyczących obowiązku wyładunku.

W przypadku odnośnych sektorów rybołówstwa ustalenie uprawnień do połowów uwzględnia zmianę odzwierciedlającą połowy zamiast wyładunków. Te korekty mogą obejmować dostosowania wartości TAC w zależności od zakresu danych na temat wcześniejszych odrzutów i na temat potrzeby unikania zwiększania śmiertelności połowowej.

Komisja zwróciła się do ICES o uwzględnienie dostępnych danych na temat odrzutów w tych sektorach rybołówstwa w odpowiednich ocenach stad i prognozach połowów. ICES użyje dostępnych danych na temat odrzutów mających miejsce w niedawnej przeszłości, o ile dane te zostaną zatwierdzone do użytku w ocenach i opiniach na 2015 r. Oczekuje się, że doprowadzi to do skorygowania uprawnień do połowów w przypadku stad objętych obowiązkiem wyładunku w 2015 r. Zasadnicze znaczenie ma utrzymanie zgodności tych korekt z osiągnięciem MSY.

W ramach nowej WPRyb zachęca się państwa członkowskie do wdrażania projektów pilotażowych w celu przygotowania do obowiązku wyładunku. Powinno to zostać zrealizowane w ramach dostępnych uprawnień do połowów. Do wspierania projektów pilotażowych państwa członkowskie mogą korzystać z dostępnych kwot krajowych w celu poprawy danych. Będzie to pomocne w przypadku uprawnień do połowów po 2015 r.

Nowa WPRyb zapewnia pewne środki dodatkowej elastyczności do wykorzystania w zarządzaniu stadami w sektorach rybołówstwa podlegających obowiązkowi wyładunku¹⁰. W odniesieniu do uprawnień do połowów istotne znaczenie ma międzyroczna elastyczność kwot, elastyczność międzygatunkowa (pod pewnymi warunkami połowy jednego gatunku mogą być odliczane od kwoty dla gatunków docelowych), zwolnienia *de minimis* i zwolnienia na podstawie dużego wskaźnika przeżywalności. Informacje o tych zasadach elastyczności będą uwzględniane podczas przedkładania przyszłych wniosków dotyczących uprawnień do połowów.

Morze Śródziemne

Cel MSY ma również zastosowanie do stad śródziemnomorskich, które nie są zarządzane za pomocą TAC. Komisja i państwa członkowskie przeprowadzają przegląd spójności celów krajowych planów zarządzania przyjętych na podstawie rozporządzenia w sprawie Morza Śródziemnego¹¹ z celem MSY. Plany obecnie przyjmowane lub bliskie przyjęcia zostały wymienione poniżej:

CHORWACJA – Trawlery

CHORWACJA – Okrężnice

¹⁰ Art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

¹¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1967/

CYPR – Trawlery
GRECJA – Sejnery do połowów okrężnicą
GRECJA – Trawlery
FRANCJA – Trawlery
FRANCJA – Sieci typu „gangui”
FRANCJA – Niewody dobrzeżne
HISZPANIA – Trawlery
HISZPANIA – Okrężnice
HISZPANIA – Niewody zarzucane ze statku, Murcja
HISZPANIA – Niewody zarzucane ze statku, Baleary
HISZPANIA – Niewody zarzucane ze statku, Katalonia
HISZPANIA – Dragi, Andaluzja
WŁOCHY – Sieci okrążające (4 plany)
WŁOCHY – Trawlery (8 planów)
WŁOCHY – Niewody zarzucane ze statku, Liguria–Toskania
SŁOWENIA – Trawlery
SŁOWENIA – Okrężnice
MALTA – Trawlery
MALTA – Okrężnice (2 plany)

ZMIANY STANU STAD

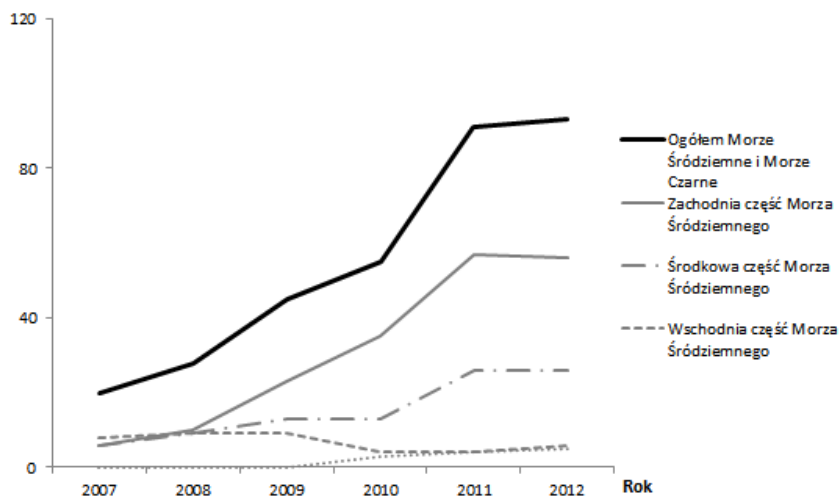
Przełowienie zmniejszyło się w europejskich wodach Atlantyku, Morzu Północnym i Morzu Bałtyckim. W przypadku stad z ocenami MSY przełowienie zmniejszyło się z 94 % stad w 2003 r. do 63 % w 2009 r. i do 41 % w 2012 r. Coraz większa część stad jest oceniona.

Liczba stad, które zgodnie z dostępnymi szacunkami są poławiane na poziomie odpowiadającym MSY, wzrosła z zaledwie dwóch w 2003 r. do 13 w 2009 r. i do 27 w 2012 r. (załącznik Ia).

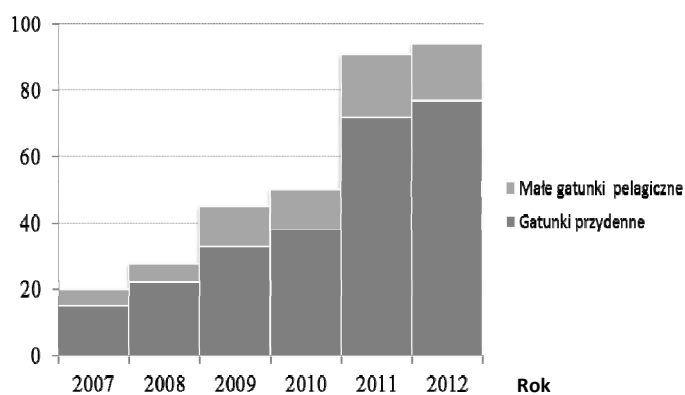
Liczba stad z pełnymi ocenami MSY zwiększyła się z 34 w 2005 r. do 35 w 2009 r. i 46 w 2014 r. Zostały poczynione znaczne postępy w kwestii liczby stad z opinią ilościową, która

zwiększyła się z 59 w 2003 r. do 71 w 2014 r. w wyniku wprowadzenia nowych metod przez ICES w 2013 r.

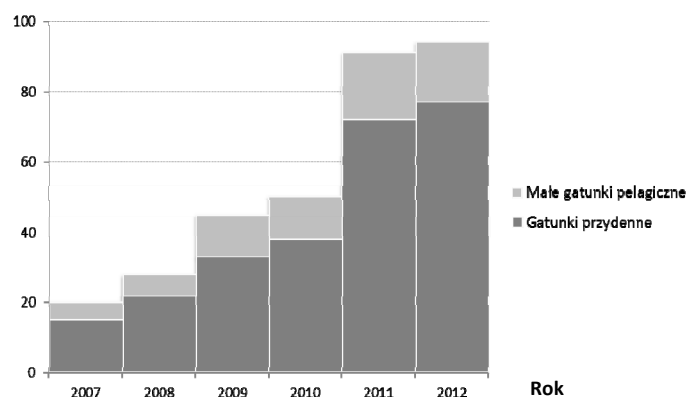
Wraz z szybkim wzrostem liczby ocenianych stad staje się jasne, że przełowienie jest nadal rozpowszechnione w całym Morzu Śródziemnym, jak zaprezentowano na rys. 1–3. Należy szybko podjąć skuteczne działania zmierzające do stopniowego zmniejszenia przełowienia.

Rys. 1. Liczba stad, dla których ocena jest znana od 2007 do 2012 r. w podregionie śródziemnomorskim i Morzu Czarnym.

Rys. 2. Liczba stad, dla których ocena jest znana od 2007 do 2012 r. według łowisk w Morzu Śródziemnym i Morzu Czarnym.

Rys. 3. Liczba stad ocenionych jako przełowione od 2007 do 2012 r. według łowisk w Morzu Śródziemnym i Morzu Czarnym

Wstępna analizę przedstawiono w załączniku Ic. W przypadku niektórych obszarów dokonano oceny jedynie części stad. Mimo niedawnej poprawy nadal istnieje duży zakres niewiadomych w przypadku Morza Śródziemnego i Morza Czarnego.

Obecna wiedza na temat innych stad ryb została opisana poniżej w ujęciu regionalnym¹².

Stada pelagiczne północno-wschodniego Atlantyku

Większość stad śledzia (Morze Północne, na zachód od Szkocji, Morze Irlandzkie i Morze Celtyckie) jest poławiana na poziomie lub w granicach MSY. We wszystkich przypadkach na 2014 r. zostały określone wartości TAC odpowiadające MSY.

Sytuacja pogorszyła się w przypadku niektórych innych stad: zachodnie stado ostroboka z i stado śledzia na północny-zachód od Irlandii są przełowione. W przypadku makreli zostało osiągnięte porozumienie między Wyspami Owczymi, Norwegią i UE na rzecz zrównoważonego zarządzania. Opinia ICES na 2014 r. wskazywała, że stado mogło ulec znacznemu zwiększeniu.

Morze Północne, Skagerrak i Kattegat

Czarniak, gładzica, plamiak i homarzec w cieśninie Skagerrak oraz na Fladen Ground są poławiane na poziomie zgodnym z MSY. Wszystkie inne stada są albo przeławiane, albo ich stan jest nieznan.

Mimo niedawnego wzrostu rozmiarów stad i zmniejszenia śmiertelności połowowej, stado dorsza w Morzu Północnym tylko nieznacznie przekracza limit biomasy i nadal znacznie poniżej poziomu ostrożnościowego. Śmiertelność połowowa nadal przekracza poziom MSY. Współczynniki odrzutu spadają, jednak nadal wynoszą około 25 % wyładunków. W obszarze Kattegat stado dorsza jest na skrajnie niskim poziomie i mogą być potrzebne dalsze środki oprócz niższych wartości TAC oraz nakładów.

Morze Bałtyckie

W sprawie określenia wartości TAC zgodnie z opinią naukową Rada postąpiła zgodnie ze wspólnym stanowiskiem dyrekcji państw członkowskich ds. bałtyckich na forum BALTFISH.

¹² Pełna analiza stanu stad ryb znajduje się na stronie www.ices.dk w odniesieniu do Atlantyku i wód sąsiednich oraz <https://stecf.jrc.ec.europa.eu> w odniesieniu do wszystkich obszarów.

Środkowobałtyckie stado śledzia, stado śledzia w Morzu Botnickim i szprot z Morza Bałtyckiego są poławiane zgodnie z MSY. Niemniej ostatnia opinia wskazuje, że w odniesieniu do zachodniobałtyckich stad dorsza śmiertelność połowowa przewidziana w istniejącym planie dalece odbiega od celu MSY. Wschodnie stada dorsza wykazują zmiany, które uniemożliwiają korzystanie z obecnych modeli oceny. Nowy plan wieloletni dla Morza Bałtyckiego zostanie zaproponowany przez Komisję w 2014 r.

Obszar na zachód od Szkocji, Morze Irlandzkie i Morze Celtyckie

Na obszarze na zachód od Szkocji liczebność niektórych stad ryb łososiowatych innych niż plamiak utrzymuje się na niskim poziomie. Odrzuty pozostają duże i muszą zostać opanowane. Państwa członkowskie opracowały środki techniczne zmierzające do zmniejszenia śmiertelności dorsza i unikania niepożądanych połowów; niektóre z tych środków wykazały zmniejszenie niepożądanych połowów (np. w Morzu Irlandzkim). Inne środki są nadal poddawane ocenie i potrzebne są dalsze prace.

W Morzu Celtyckim uprawnienia do połowów zostały zmniejszone w wyniku niedawnego zanikania uzupełnień stad młodymi rybami. Po opinii dotyczącej MSY uprawnienia do połowów dorsza i witlinka zostały znacznie zmniejszone. W przypadku plamiaka był okres zmniejszenia uzupełnień, lecz odrzuty również stanowiły problem. Środki na rzecz selektywności wprowadzone w Morzu Celtyckim w 2012 r. zostały poddane przeglądowi, lecz komitet STECF nie zajął jednoznacznego stanowiska na temat wkładu tych środków w realizację celów związanych z ochroną.

Istnieją opinie oparte na MSY dotyczące wszystkich stad homarce, z wyjątkiem jednej jednostki funkcjonalnej, łącznie z obszarem Porcupine Bank, który jest sezonowo zamykany (na jeden miesiąc) i ma oddzielną wartość poniżej TAC.

ICES zapewniła oceny MSY dla 18 stad, wraz z opinią doradczą zmniejszenie uprawnień do połowów 14 stad, często w znacznym stopniu. Opinia MSY została wdrożona w odniesieniu do 12 z tych stad w przypadku uprawnień do połowów na rok 2014 r.

Gatunki głębinowe

W odniesieniu do większości stad głębinowych projekcje nie są dostępne ze względu na brak danych. Najnowsza opinia ICES dotycząca większości stad głosi, że połowy powinny być ograniczone lub nie należy zezwalać na ich rozszerzanie w latach 2015–2016, chyba że wiadomo, iż są podtrzymywalne. Główne obawy dotyczą gardłosza atlantyckiego, rekinów głębinowych, morlesza i niektórych stad buławika czarnego. W opinii ICES odnotowano, że wiele połowów, których celem są gatunki głębinowe są to połowy mieszane, ze stosunkowo dużym przyłowem gatunków niedocelowych. Określenie wartości TAC dla gatunków docelowych powinno uwzględniać wpływ na gatunki przyławiane.

Iberyjska część Atlantyku i Zatoka Biskajska

Istnieje niewiele ocen stad w odniesieniu do Zatoki Biskajskiej i mórz iberyjskiej części Atlantyku. Poprawia się stan południowych populacji morszczuka, smuklicy i żabnicy. Choć południowa populacja morszczuka doświadczyła pozytywnego uzupełnienia młodymi osobnikami, stado jest nadal przełowione, a jego długoterminowa podtrzymywalność jest narażona na ryzyko. Systemy rejestracji połowów i nakładów państw członkowskich zostały poddane audytowi przez Komisję w 2012 r. Zostały uzgodnione działania monitorujące, a kontrola ulega poprawie.

Do homarce w Morzu Kantabryjskim nadal ma zastosowanie opinia doradczą zaprzestanie połowów.

Morze Śródziemne i Morze Czarne

W okresie 2007–2012 Generalna Komisja Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM) i STEFC przeprowadziły ponad 300 ocen. Liczba ocenionych stad wzrosła z 29 w 2007 r. do 104 w 2012 r. Mimo powyższego wiedza jest nadal ograniczona, gdyż całkowita liczba stad eksploatowanych komercyjnie jest znacznie wyższa.

Liczba ocenionych stad w części zachodniej i środkowej jest wyższa niż we wschodniej części basenu. Niewiele wiadomo o statusie stad w podregionach południowych.

Poziomy eksploatacji znajdują się znacznie powyżej celów MSY. Z 97 stad 91 % jest przełowionych. Morszczuk europejski, barwana i krewetka głębokowodna są najczęściej przeławianymi stadami przydennymi. Sardynka i sardela są dwoma powszechnie przeławianymi małymi gatunkami pelagicznymi.

W Morzu Czarnym status siedmiu stad jest znany i pięć z nich jest nadmiernie eksploatowanych. Ze stad zarządzanych za pomocą TAC turbot jest przełowiony, a szprot jest eksploatowany w sposób podtrzymywalny od 2007 r.

Daleko migrujące stada ryb w Oceanie Atlantyckim i Morzu Śródziemnym

Stada te obejmują tuńczyka błękitnopłetwego, tuńczyka białego, tuńczyka tropikalnego, miecznika i makrelosze, które są oceniane i zarządzane w Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT).

Większość gatunków tuńczyka jest długowieczna i oceny nie są przeprowadzane corocznie. Dostępne informacje na temat statusu ochrony różnych stad są zróżnicowane i pozostaje kilka niewiadomych. Najnowsze oceny (2013) dotyczące miecznika atlantyckiego pokazały, że stado odbudowało się po przełowieniu w pierwszych latach XXI wieku. Północnoatlantycki tuńczyk biały był również oceniany w 2013 r. Współczynniki śmiertelności połowowej znajdują się poniżej poziomu MSY, choć biomasa stada nadal wymaga odbudowy do poziomu, który może umożliwić MSY.

Stado tuńczyka błękitnopłetwego w Atlantyku wschodnim i Morzu Śródziemnym wzrosło w ostatnich latach. Istnieje znaczna niepewność co do oceny, lecz wdrożenie planu odbudowy ICCAT skutkowało zmniejszeniem śmiertelności połowowej, którą obecnie szacuje się na poniżej poziomu MSY. Połowy na obecnym poziomie TAC umożliwią prawdopodobnie pełną odbudowę stada w perspektywie średniookresowej.

Zmiany sytuacji gospodarczej

Wyniki gospodarcze flot UE na wszystkich obszarach stopniowo poprawiały się w ostatnich latach, począwszy od marży zysku netto wynoszącej 1 % w 2008 r. do 6 % w 2011 r. Choć koszty zwiększyły się ogólnie w 2011 r. ze względu na wzrosty cen paliw, dochód zwiększył się w stopniu większym niż koszty. Wartość dodana brutto (WDB) wytworzona w 2011 r. wyniosła 3,4 mld EUR (+4 % w porównaniu z 2010 r.), zysk brutto wyniósł 1,3 mld EUR (+7 %), a zysk netto wyniósł 410 mln EUR (+22 %). W 2011 r. flota rybacka UE wyładowała mniej, lecz wytworzyła większą wartość połowów przy pierwszej sprzedaży. Ponieważ flota UE jest bardzo zróżnicowana, tendencja ta nie dotyczy wszystkich części floty.

Doświadczenia z przechodzeniem na rybołówstwo MSY

Poniżej zostały omówione niektóre przykłady przechodzenia na rybołówstwo MSY.

W przypadku połowów dorsza w Morzu Bałtyckim wyniki gospodarcze flot zależnych od dorsza znacznie się poprawiły po wdrożeniu planu zarządzania dorszem, który przybliżył sytuację połowową do sytuacji MSY. Połowy były utrzymywane na mniej więcej stabilnym

poziomie, a wielkości stad zaczęły rosnać, co oznaczało wzrost rentowności. Koszty połowów uległy zmniejszeniu w wyniku mniejszego spalania paliwa i niższych kosztów kapitałowych. Wartość dodana brutto według reprezentatywnych jednostek pływających zwiększyła się o ponad 40 % w latach od 2008 do 2011. W 2011 r. floty te wytworzyły sześciokrotnie wyższy zysk brutto w porównaniu z 2008 r. lub o 40 % wyższy w porównaniu z rokiem 2009.

W przypadku połowów soli i gładzicy w Morzu Północnym przechodzenie na połowy MSY oznaczało, że większość flot mogła zachować rentowność nawet w obliczu 32 % wzrostu kosztów paliwa do 2011 r. Miało to miejsce, ponieważ wyładunki gładzicy zwiększyły się o 51 % w okresie od 2008 do 2011, natomiast koszty związane z połowami znacznie spadły, gdy wzrosła obfitość stad.

Połowy soli w zachodniej części kanału La Manche były eksploatowane na poziomie MSY od 2009 r. Od tego czasu do 2013 r. wielkość stada zwiększyła się o 16 %, a połowy wzrosły o 24 %. Ceny soli i innych gatunków będących przedmiotem tego planu zarządzania zwiększały się do 2011 r. Poprawa stabilności połowów mogła znacznie poprawić możliwości inwestycyjne flot.

PLAN

Planowany harmonogram prac jest następujący.

Rozporządzenie w sprawie uprawnień do połowów	Opinia	Wniosek Komisji	Możliwe przyjęcie przez Radę
Stada w Atlantyku, Morzu Północnym, Antarktyce i innych obszarach	Koniec czerwca – koniec października	Październik	Grudzień
Morze Bałtyckie	Koniec maja	Sierpień	Październik
Morze Czarne	Koniec października	Listopad	Grudzień
Obszary głębinowe	Maj – czerwiec	Wrzesień	Listopad

WNIOSKI

W niniejszym komunikacie przedstawione zostały podstawowe zasady w odniesieniu do określania uprawnień do połowów po raz pierwszy od wejścia w życie nowego rozporządzenia w sprawie WPRyb. Zaprasza się państwa członkowskie, komitety doradcze i zainteresowane strony do przemyśleń na temat nakreślonych kierunków i przekazywania Komisji zaleceń oraz sugestii w celu zapewnienia, by uprawnienia do połowów na 2015 r. pomagały w osiągnięciu celów nowej WPRyb.

ZAŁĄCZNIK Ia – Opinia naukowa dotycząca stad w Atlantyku północno-wschodnim i wodach przylegających¹³

Tabela 1. Opinia naukowa o przełowieniu	Liczba stad ryb											
	Opinia dotycząca roku	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Stada z ocenami MSY			34	23	32	33	35	39	35	38	41	46
Stada przełowione			32	21	30	29	30	28	22	18	16	19
Stado jest poławiane przy współczynniku maksymalnego podtrzymywalnego połowu			2	2	2	4	5	11	13	20	25	27
% stad przełowionych			94%	91%	94%	88%	86%	72%	63%	47%	39%	41%

Tabela 2. Opinia naukowa o stanie stada i bezpiecznych granicach biologicznych	Liczba stad ryb											
	Opinia dotycząca roku:	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Poza bezpiecznymi granicami biologicznymi	30	29	26	26	26	28	27	22	19	14	17	17
W bezpiecznych granicach biologicznych	12	10	14	11	12	13	12	15	15	18	24	21
% stada w bezpiecznych granicach biologicznych	29%	26%	35%	30%	32%	32%	31%	41%	44%	56%	59%	55%
Stan stada jest nieznanym ze względu na niewystarczające dane	48	53	53	57	58	55	57	60	61	60	41	47
Stada nieznanne + stada ocenione w odniesieniu do bezpiecznych granic biologicznych (*)	90	92	93	94	96	96	96	97	95	92	82	85
% stad o znanym statusie	47%	42%	43%	39%	40%	43%	41%	38%	36%	35%	50%	45%

¹³ Opinia jest wydawana z użyciem danych i pomiarów wykonanych dwa lata przed rokiem, którego ona dotyczy.

Bezpieczne granice biologiczne odnoszą się do stosowania art. 15 ust. 8 rozporządzenia 1380/2013.

Tabela 3. Opinia naukowa doradzająca zaprzestanie połowów (lub zawierająca podobne sformułowania)	Liczba stad ryb												
	Opinia dotycząca roku:	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Opinia naukowa doradzająca zaprzestanie połowów		24	13	12	14	20	18	17	14	11	8	11	12

Tabela 4. Różnica między wartościami TAC i połowami podtrzymywalnymi	Nadwyżka procentowa TAC w porównaniu z opinią												
	Opinia dotycząca roku:	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014*
Nadwyżka TAC nad połowem podtrzymywalnym (%)		46%	49%	59%	47%	45%	51%	48%	34%	23%	11%	29%	35%

* W porównaniu ze zwiększającym się udziałem stad podlegających opinii ilościowej.

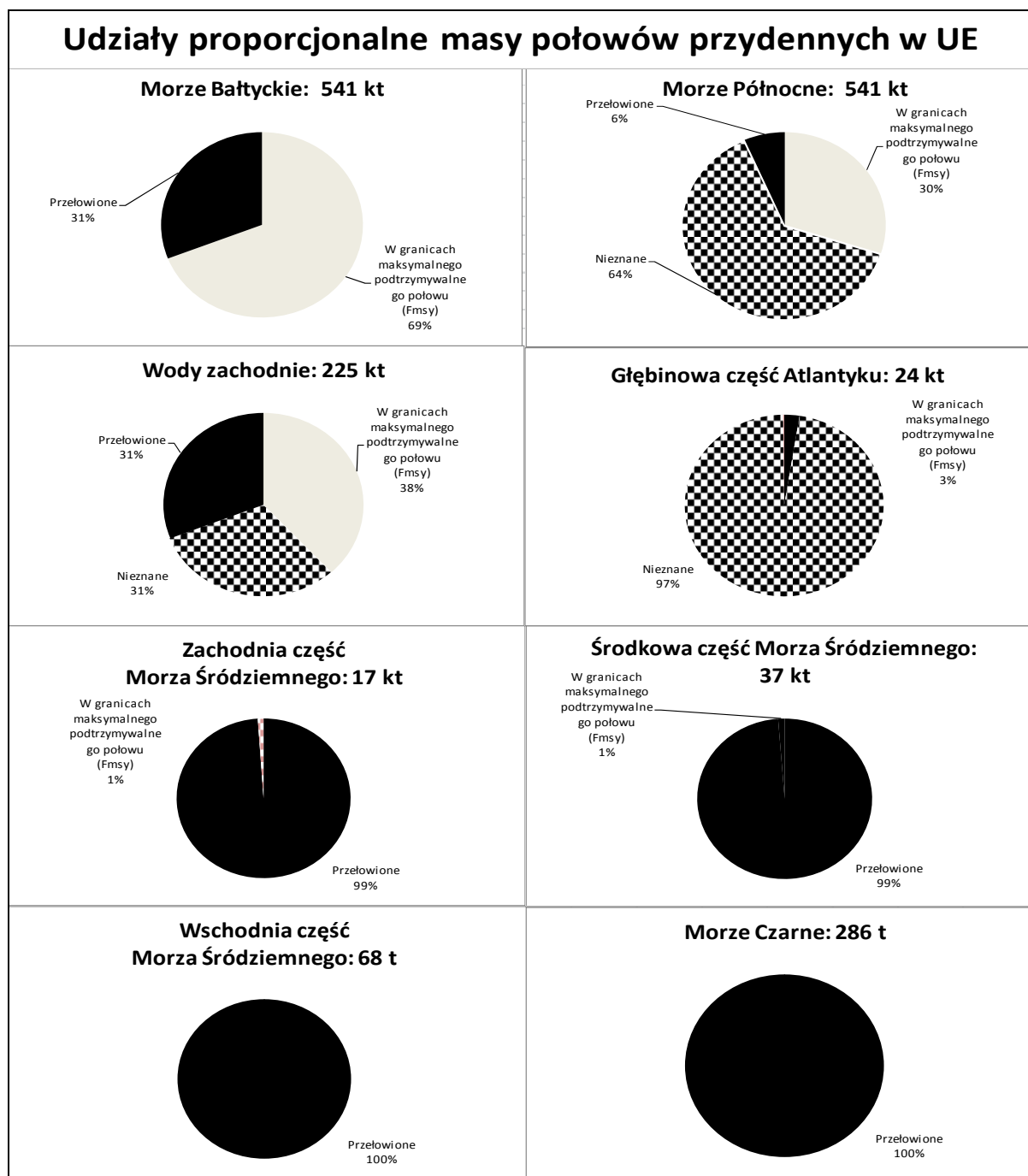
Tabela 5. Podsumowanie opinii naukowych na temat uprawnień do połowów	Liczba stad ryb												
	Opinia dotycząca roku:	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Stada, w przypadku których można prognozować wielkość stada i śmiertelność		40	34	40	31	29	30	34	36	36	40	46	49
Stada, w przypadku których jest dostępna wyrażona ilościowo opinia naukowa dotycząca uprawnień do połowów		59	52	54	65	61	62	63	55	55	47	77	71
Stada, w przypadku których brak jest opinii naukowej		31	40	39	29	35	34	33	42	40	44	9	14

Stada, w przypadku których jest przedstawiana opinia niewyrażona ilościowo nie zostały uwzględnione w tabeli 5.

W tej analizie nie uwzględniono: gatunków głębinowych, w tym molwy, brosmy i kaprosza; wartości TAC dla przyłowów śledzia; wartości TAC powiązanych z inną decyzją dotyczącą tego samego stada (np. czarniaka na zachód od Szkocji), wartości TAC reprezentujących wymianę uprawnień do połowów z państwami trzecimi,

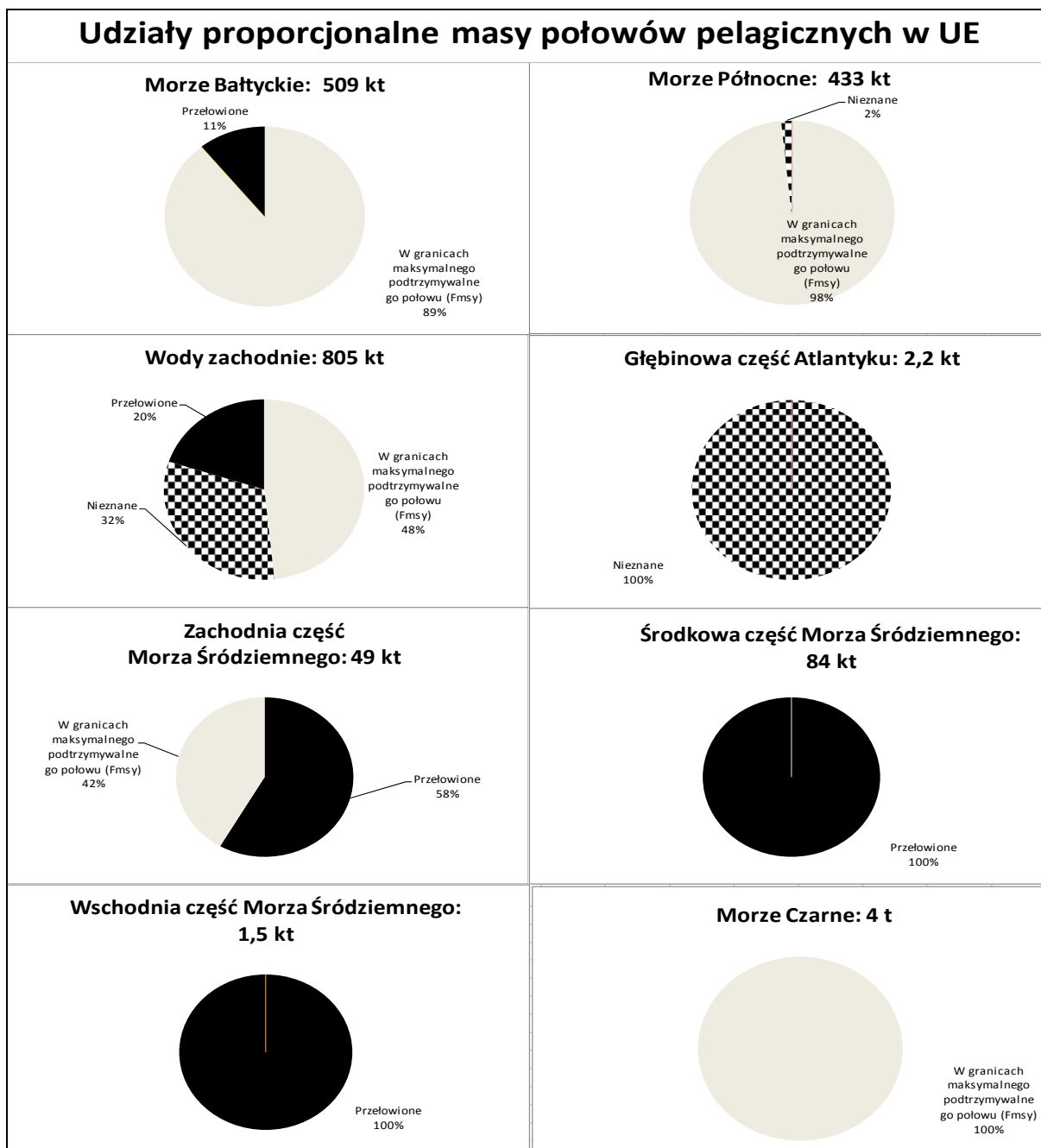
wartości TAC poza obszarem północno-wschodniego Atlantyku, wartości TAC, w przypadku których istnieje rybołówstwo nieregulowane w odniesieniu do tego samego stada (np. błękitka przed 2006 r.), stad, w przypadku których istnieje opinia, lecz nie ma TAC (np. żarłacz śledziowy), wartości TAC, w przypadku których głównym narzędziem zarządzania było zarządzanie nakładami (np. dobijakowate). Jeżeli TAC obejmuje dwa gatunki, w odniesieniu do których istnieje ocena (np. smuklice, żabnica, VII i VIII), analiza dotyczy obfitszego z tych dwóch stad objętych TAC.

Metoda użyta do zestawienia tych informacji w odniesieniu do europejskich wód Atlantyku pozostaje niezmienną od czasu poprzednich wydań tego sprawozdania, choć niektóre kolumny lat zostały oznaczone na nowo, aby odzwierciedlić fakt, że dane są gromadzone i pomiary są dokonywane dwa lata przed rokiem, w którym ocena jest wdrażana.

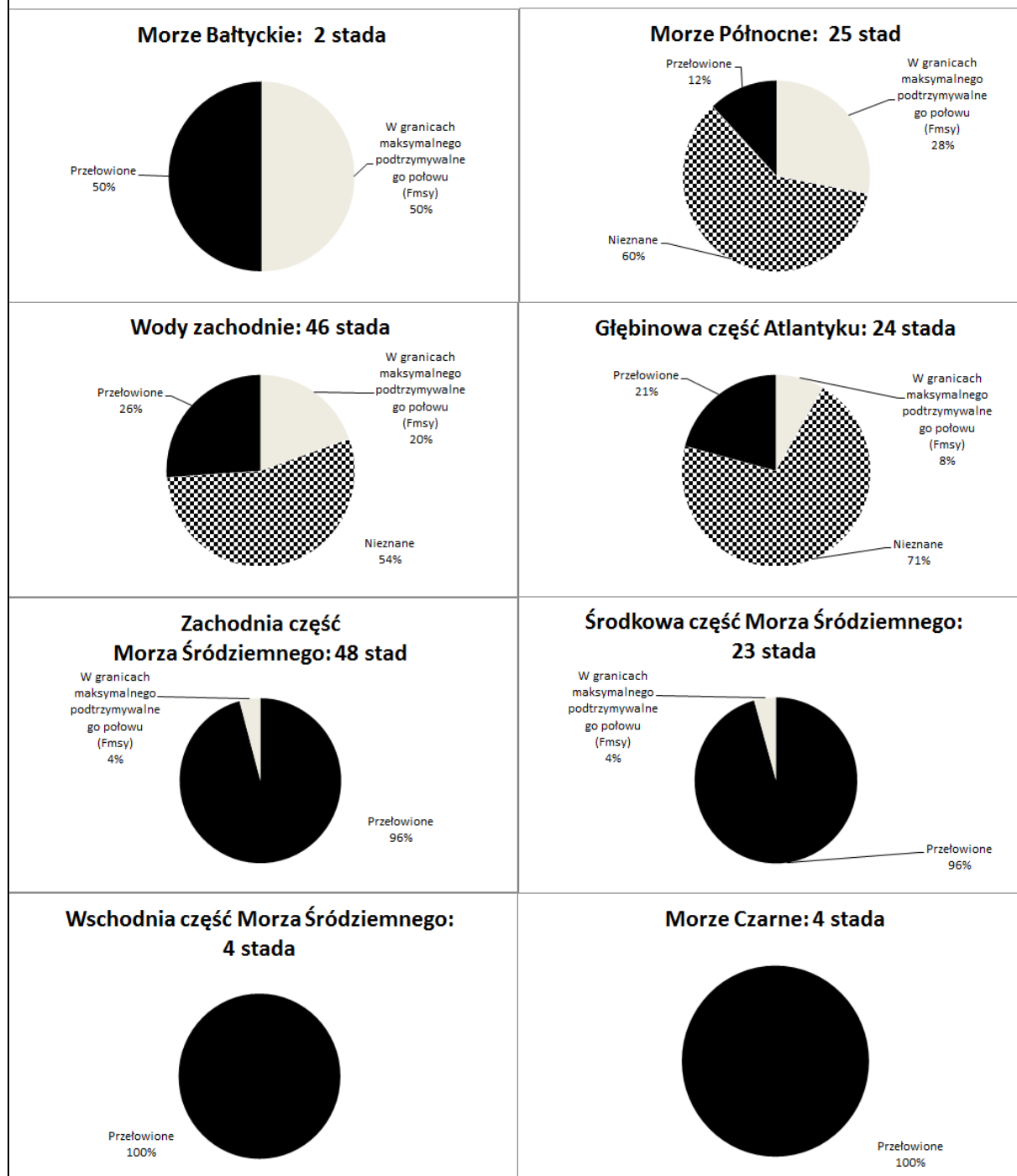
Rys. 1. Udziały proporcjonalne masy wyładowanej UE stad przydennych poławianych na poziomie lub poniżej F_{msy} (jasnoszary), powyżej F_{msy} (czyli przelowionych) (czarny) lub o nieznanym statusie (w kratkę). W Morzu Śródziemnym proporcja połowów o nieznanym statusie nie została w pełni oceniona, lecz uważa się, że jest to wielkość w granicach 70–85 % wyładunków. Tytuły planszy pokazują ocenione wyładunki (tony – t lub tysiące ton – kt).

¹⁴ Wstępna analiza. Komisja zwróciła się do STECF o dokonanie metodycznego przeglądu.

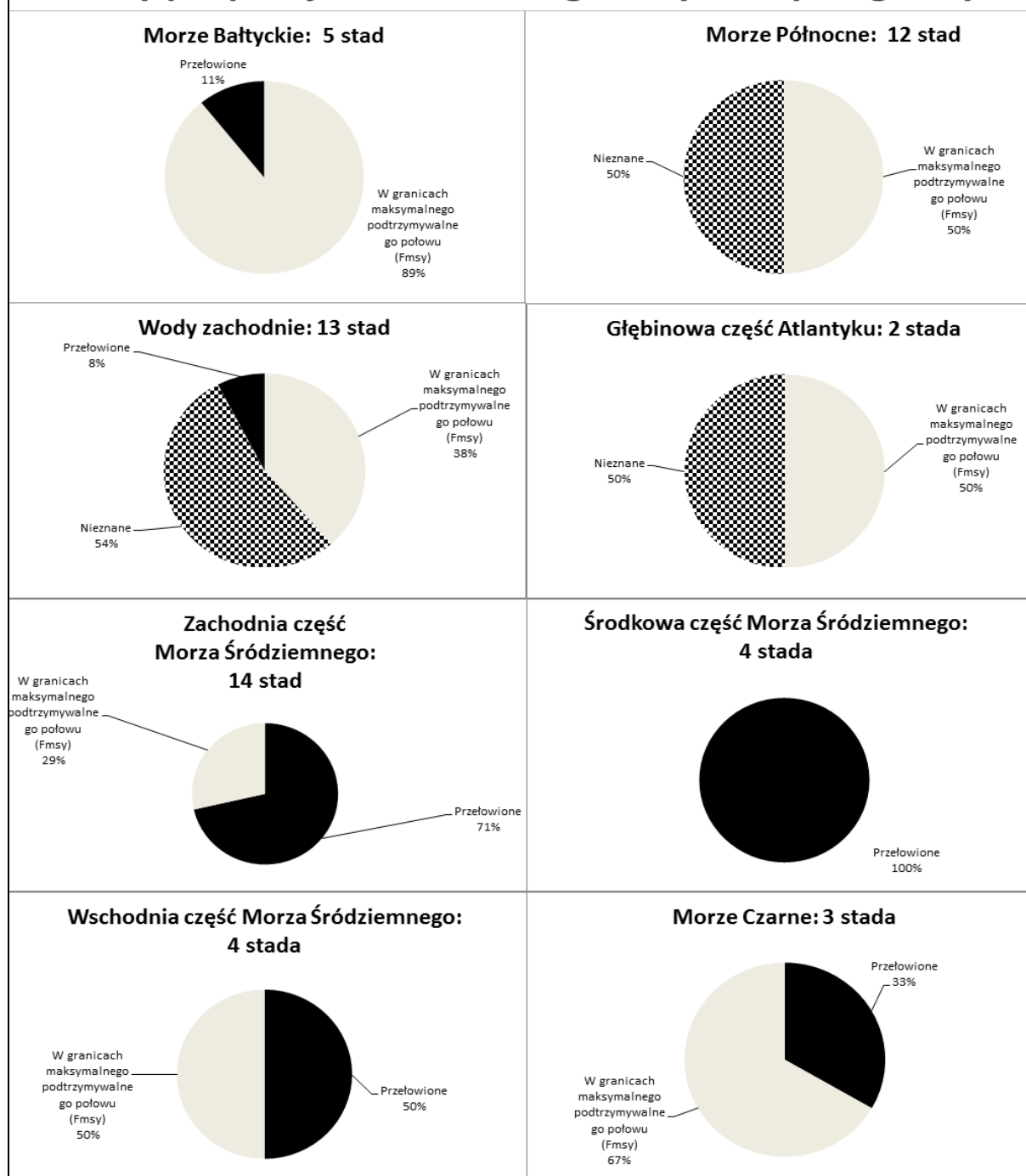
Rys. 2. Udziały proporcjonalne masy wylądowanej UE stad pelagicznych poławianych na poziomie lub poniżej F_{msy} (jasnoszary), powyżej F_{msy} (czyli przelowionych) (czarny) lub o nieznanym statusie (w kratkę). W Morzu Śródziemnym proporcja połowów o nieznanym statusie nie została w pełni oceniona, lecz uważa się, że jest to wielkość w granicach 70–85 % wylądunków. Tytuły planszy pokazują ocenione wylądunki (tony – t lub tysiące ton – kt).

Udziały proporcjonalne według liczby stad przydennych

Rys. 3. Udziały proporcjonalne stad przydennych poławianych na poziomie lub poniżej F_{msy} (jasnoszary), powyżej F_{msy} (czyli przelowionych) (czarny) lub o nieznanym statusie (w kratkę). W Morzu Śródziemnym proporcja stad o nieznanym statusie nie została w pełni oceniona.

Udziały proporcjonalne według liczby stad pelagicznych

Rys. 4. Udziały proporcjonalne stad pelagicznych poławianych na poziomie lub poniżej F_{msy} (jasnoszary), powyżej F_{msy} (czyli przelowionych) (czarny) lub o nieznanym statusie (w kratkę). W Morzu Śródziemnym proporcja stad o nieznanym statusie nie została w pełni oceniona.

Analiza na rysunkach 1–4 obejmuje rok najbardziej aktualnych danych dotyczących połowów. W odniesieniu do stad śródziemnomorskich stan stad uważa się za znany przez trzy lata następujące po ostatniej ocenie.